

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, în cauza penală în privința inculpatei

*Calmațui Tatiana XXXXX, născută la
xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.02.2019– 18.02.2019;

instanța de apel: 26.03.2019 – 01.10.2019;

instanța de recurs ordinar: 18.12.2019-13.05.2020;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 18 februarie 2019, cauza fiind examinată conform art. 364/1 Cod de procedură penală, Calmațui Tatiana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe o perioadă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

În termenul pedepsei a fost inclusă perioada aflării inculpatei Calmațui Tatiana în stare de arest, din 13.01.2019, orele 07.00 - 18.02.2019, orele 13.30.

În baza art.90 Cod Penal pedeapsa cu închisoare stabilită lui Calmațui Tatiana a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de doi ani, cu obligarea condamnatului să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost înlocuită măsura preventivă arestul preventiv în privința lui Calmațui Tatiana, cu obligarea de nepărăsire a țării, până la intrarea în vigoare a sentinței, apoi a o revoca.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Calmațui Tatiana XXXXX la *xxxxx*, aproximativ la ora 21:00, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul Anastasiei Chiriakov, amplasat în satul *xxxxx*, raionul Căușeni, de unde prin amenințarea cu aplicarea violenței asupra acesteia, în mod deschis, i-a sustras din geanta personală 270 lei și 15 kg de carne din două frigidere, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, acțiunile inculpatei Calmațui Tatiana au fost încadrate juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, adică a comis jaful - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Căușeni, Mirabela Mihalachi, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii mărimii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care, Tatianeii Calmațui, recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d), e), f) din Codul penal, să-i fie stabilită cu aplicarea art.364/1 din Codul de procedură penală pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar pentru femei.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu suspendarea condiționată a acesteia, instanța nu a luat în considerare faptul că anterior Tatiana Calmațui a mai săvârșit infracțiuni contra patrimoniului, fiind condamnată la 07.12.2011, în temeiul art. 186 alin.(2) lit. d) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de un an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de un an;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că la 24 iunie 2008, în privința Tatianeii Calmațui a fost încetat procesul penal pornit în temeiul art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților;

- ținând cont de faptul că Tatiana Calmațui a săvârșit mai multe fapte infracționale și nu s-a corectat, cu toate că a beneficiat anterior de dreptul discreționar al procurorului și a instanței de judecată, nefiind supusă răspunderii penale, acuzarea consideră că o aplicare repetată a prevederilor art. 90 din Codul penal nu va fi eficientă și nu va asigura realizarea scopului legii penale;

- prima instanță nu a ținut cont de persoana vinovatei și nu a luat în considerare faptul că Tatiana Calmațui a săvârșit fapta fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, este caracterizată negativ și mai mult decât atât, a săvârșit fapta infracțională cunoscând cu certitudine că partea vătămată are o vârstă înaintată, aflându-se în imposibilitatea de a se apăra;

- prima instanță urma să-i stabilească inculpatei pedeapsa potrivit solicitării acuzatorului de stat, or, acuzatorul a solicitat aplicarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 ani și șase luni, cu executare în penitenciar pentru femei, în asemenea mod a fost individualizată răspunderea penală a Tatiane Calmațui, ținându-se cont de circumstanța atenuantă - căința sinceră, fiind solicitată o pedeapsă aproape de pragul minim prevăzut de lege și fără aplicarea pedepsei complementare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatei Calmațui Tatiana în baza dispozițiilor art. 187 alin. (2), lit. d), e), f) Cod penal, adică a comis jaful - *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.*

Prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatei Calmațui Tatiana, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

Reieșind din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că faptele săvârșite de inculpată constituie infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2). lit. d), e), f) Cod penal, iar personalitatea inculpatei Calmațui Tatiana susceptibilă de a fi supusă răspunderii penale.

Cu referire la solicitarea procurorului în Procuratura raionului Căușeni, Mirabela Mihalachi de aplicare a unei pedepse mai aspre în privința lui Calmațui Tatiana, instanța de apel a reținut că, din conținutul apelului

rezultă că, ca temei de casare a sentinței apelantului invocă individualizarea incorectă a pedepsei de către prima instanță.

Instanța de apel constată că apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatei, însă hotărârea instanței de fond este criticată în partea stabilirii pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, care se consideră a fi una prea blândă reieșind din personalitatea inculpatei Calmațui Tatiana.

Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 61 Cod penal „pedeapsa penală, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpata să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatei, la caz, art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, în baza căruia a fost condamnată Calmațui Tatiana.

Instanța de apel menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatei lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

În cauza deferită judecării, potrivit sentinței adoptate, Calmațui Tatiana a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și condamnată în baza acestei legi prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală la pedeapsa sub formă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, în baza art.90 Cod penal executarea pedepsei eu închisoare, aplicate lui Calmațui Tatiana, fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Prin urmare, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat concluzia ei.

La caz, instanța de apel a reținut că instanța de fond a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, instanța de apel a găsit neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de apel în partea excluderii art. 90 Cod penal și constată că concluzia instanței inferioare precum că corijarea inculpatei este posibilă și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, este una corectă, motivată și întemeiată.

Subsidiar la cele ce preced, Colegiul penal a constatat că corect s-a statuat de instanța de fond că inculpata a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave.

La stabilirea pedepsei inculpatei Calmațui Tatiana, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatei, de influența pedepsei aplicate în privința fiecărui inculpat în parte.

Instanța de apel ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 Cod penal este gravă, ținând cont de noile limite minime și maxime ale pedepsei cu închisoarea prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, consideră că în privința inculpatei Calmațui Tatiana, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii, este echitabilă aplicarea pedepsei cu închisoarea, determinate potrivit art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoarea pentru un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, a simțit în decursul întregului proces de examinarea a cauzei un sentiment de genă și rușine pentru fapta comisă, la medicul narcolog și psihiatru nu se află, ajungând la convingerea că

educarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea dânzei de societate, considerând oportun a aplica în privința inculpatei Calmațui Tatiana pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, condamnarea eu suspendarea condiționată a executării pedepsei drept alternativă a pedepsei cu închisoarea, stabilindu-i un termen de probă de 2 (doi) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, a concluzionat că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Pedeapsa stabilită lui Calmațui Tatiana, este în limitele sancțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și nu au fost stabilite oarecare interdicții sau impedimente în aplicarea prevederilor art.90 Cod penal. Oportunitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal se decide motivat de către instanțele de judecată și în cazul dat, instanța a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, persoana vinovatului, cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatei Calmațui Tatiana, ținând cont de faptul că aceasta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și le regretă, instanța a conchis că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acesteia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decît izolarea vinovatului de societate.

Prima instanță a conchis în mod întemeiat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatei, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea acestuia de societate, aplicând pedeapsa cu închisoare, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă conform prevederilor art.90 Cod penal, acordându-i inculpatei șansa de a-și corecta comportamentul în sensul respectării legii.

Or, careva circumstanțe agravante procurorul nu a prezentat, atît în rechizitoriu, cât și în instanța de judecată, fapt ce indică la lipsa de careva

temei de aplicare în privința inculpatei a celei mai aspre pedepse, reale cu închisoare.

5. Decizia instanței de apel din **01 octombrie 2019**, pronunțată integral la **29 octombrie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, la **14 noiembrie 2019**, prin care invocând în calitate de temeuri prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a pedepsei închisorii stabilită prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 18 februarie 2019, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa inculpatei Calmațui Tatiana, prin aplicarea neîntemeiată a prevederilor art.90 Cod penal;

- la fel a ignorat acel fapt, că conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și a altor persoane;

- făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal, instanța de apel nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel;

- au fost ignorate și prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- dispoziția art. 90 Cod penal, obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivat de către instanță, care se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante;

- instanța de apel justificat a apreciat circumstanțele, dar pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu faptele comise și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, a omis să aprecieze rezonanța sporită a infracțiunii fiind comisă împotriva unei persoane de vârstă înaintată;

- circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatei Calmațui Tatiana, care este unul neglijent prin neprezentarea în instanța de judecată, fiind anunțată în căutare, nu a manifestat căință sinceră de

comiterea infracțiunii, anterior a mai săvârșit infracțiuni contra patrimoniului, fiind condamnată în temeiul art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an, inculpata a săvârșit jaful fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, este caracterizată negativ, toate acestea denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acesteia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social;

- decizia adoptată în prezenta cauza penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- concluziile instanței de fond și celei de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatei Calmațui Tatiana sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Reieșind din recursul declarat se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința

inculpatei, pe motiv că pripit s-a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la temeiurile indicate de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.

Deși, în prezenta speță procurorul invocă ca temei de casare, faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului acesta nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat. Totuși, verificând lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatei Calmațui Tatiana.

Instanța de recurs remarcă, din textul deciziei atacate, faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au determinat la menținerea sentinței, astfel, instanța de apel expunându-se argumentat asupra posibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Calmațui Tatiana.

La examinarea recursului, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea nici unul din temeiurile pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatei și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acesteia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatei Calmațui Tatiana, aplicându-i eronat dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei

pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Sanțiunea art. 187 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, în baza căruia inculpata Calmațui Tatiana, a fost condamnată, prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpata a recunoscut săvârșirea acestei infracțiuni și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 137), beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpata Calmațui Tatiana, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, deci noile limite pentru individualizarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal vor fi de la 3 ani și 3 luni, la 4 ani și 6 luni.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpata Calmațui Tatiana, a fost condamnată în baza art. 187 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

Colegiul penal menționează că, circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, de către prima instanță nu au fost stabilite.

Cât privește personalitatea făptașei, din materialele cauzei se atestă că inculpata, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost atrasă la răspundere penală, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de un an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de un an.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, aplicată inculpatei Calmațui Tatiana, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, și prin urmare instanțele de fond nu au comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul părții acuzării cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârilor atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Calmațui Tatiana, or, procurorul nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanțele de fond la individualizarea executării pedepsei.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 ortombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașei.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatei conform prevederilor legale, în consecință impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, în cauza penală în privința inculpatei *Calmațui Tatiana xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda